

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 106/02-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť P. L., t. č. Ústav na výkon väzby Nitra, vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavu pre výkon väzby v Nitre a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. L. **o d m i e t a** ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 1. augusta 2002 doručené podanie P. L., t. č. Ústav na výkon väzby Nitra (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ústavu na výkon väzby v Nitre.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa od 3. septembra 2001 nachádza vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v Nitre. Keďže nie je spokojný s pôsobením obhajcu, ktorý

mu bol ustanovený, má záujem obhajovať sa sám. Podľa jeho tvrdení však v Ústave na výkon väzby v Nitre nemá k dispozícii zákony, na základe ktorých by sa mohol obhajovať. V tejto skutočnosti vidí sťažovateľ porušenie svojho práva na obhajobu v tom zmysle, v akom mu ho priznáva označené ustanovenie dohovoru. Žiada preto ústavný súd, aby tento „vyžiadal a zabezpečil dôkazy“ jeho tvrdení, rozhodol, ktorý orgán je zodpovedný za namietaný stav a následne sťažovateľovi priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 50 000 000 Sk (päťdesiat miliónov slovenských korún).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má právo obhajovať sa osobne (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 21 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 114/1994 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu väzby v znení neskorších predpisov knižničný fond ústavu sa dopĺňa o trestnoprávne predpisy (...). Podľa § 17 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 156/1993 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone väzby“) obvinený môže na zabezpečenie svojich práv podávať sťažnosti a žiadosti štátnym orgánom, ktorých odoslanie je ústav povinný bezodkladne zabezpečiť a evidovať. Podľa § 17 ods. 2 zákona o výkone väzby ak o to obvinený požiada, umožní sa mu rozhovor s riaditeľom ústavu alebo ním povereným príslušníkom zboru; rozhovor sa mu umožní aj s osobou, ktorá v ústave vykonáva dozor nad výkonom väzby alebo jeho kontrolu. V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor dozerá na to, aby v miestach, kde sa vykonáva väzba (...) sa dodržiavali zákony a ostatné všeobecne záväzné právne prostriedky.

Sťažnosti a žiadosti obvinených podľa § 17 ods. 1 zákona o výkone väzby vrátane žiadostí podľa § 17 ods. 2 zákona o výkone väzby sú právnymi prostriedkami, ktoré zákon o výkone väzby v spojitosti so zákonom o prokuratúre poskytuje obvineným na ochranu ich práv a právom chránených záujmov. Použitie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, a teda i podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv

a slobôd pred ústavným súdom. Zo sťažnosti však nevyplýva, že by sťažovateľ použil ktorýkoľvek z právnych prostriedkov, ktoré mu zákon o výkone väzby v spojitosti so zákonom o prokuratúre poskytuje, a že by sa teda zákonom ustanoveným spôsobom domáhal ochrany tých svojich práv, ktorých porušenie namieta.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd, a rozhodol o nej tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2002